

Încununarea steagului

Vasile Alecsandri

Biserica e plină de capete plecate.
Mulțimea-n genunchiată ascultă lăcrimând
Pomelnicul cel jalnic de nume neuitate
A celor morți în floare, stindardul apărând.

Stau față de serbare un Rege și-o Regină,
Ș-un steag ce se înalță, umbrind altarul sfânt.
El are multe zdrențe, dar lui toți se închină,
Caci e o moaște sacră, al Patriei veșmânt.

O! zdrențe glorioase, victoria în lupte
Vă dete mușcătoare și aprigi sărutări!
O! haină-a României, atâtea poale rupte
Cuprind întreg poemul al ei neatârări.

O! Steag, fii veșnic falnic cu Regele-mpreună,
Tu Steaua României izbânditor o porți
Fii vesel, azi Regină își pune o cunună
De roze pentru vii, de lauri pentru morți.